

Hvordan skaber man mandehørm, når man er kvinde?

Rikke Jensen, Afdelingsleder, Aktivitetscenter Midtpunktet, Plejecentret Sølund

Plejhjemmet Sølund ligger ved søerne på Nørrebro i København. Det er et stort plejecenter med 150 beboere, er et af Københavns kommunes profilplejehjem og arbejder til dagligt med musik som pædagogisk og plejefagligt redskab.

Ud over musikken, er aktiviteterne også en stor del af hverdagen. Sølund har organisatorisk truffet et valg om at prioritere aktiviteter og at have en aktivitetsafdeling.

Tidligere har aktivitetsafdelingen bestået af to aktivitetsmedarbejdere, men for to år siden blev et aktivitetscenter med hjemmeboende borgere virksomhedsoverdraget, og de to afdelinger sammenlagt – dog med hver deres økonomi. Det betyder, at Midtpunktet, som aktivitetsafdelingen nu hedder, i alt har syv medarbejdere og tilbyder aktiviteter til både hjemmeboende visiterede borgere og beboerne på Sølund. Ud over ansvaret for husets aktiviteter, husavis og arrangementer har Midtpunktet også ansvar for husets demensnetværk og frivillige.

En ambitiøs herreklub

Allerede før sammenlægningen arbejdede Sølund på at få en herreklub op at stå. Man var opmærksom på, at mændene på plejhjemmet for det meste var omgivet af kvinder - som også havde en tendens til at skabe et feminint miljø omkring dem. Derfra opstod ideen om en herreklub, som kunne danne rammen et mere maskulint miljø, og hvor mændene kunne danne relationer på tværs af afdelinger.

I starten var medarbejderne meget ambitiøse – Herreklubben foregik ikke hver uge, men til gengæld var projekterne store som f.eks ølbrygning,

bålmad m.m. Der var dog fortsat det problem, at der ikke var mænd ansat i aktivitetsafdelingen og det konstante spørgsmål var; *hvordan skaber man mandehørm – når man er kvinde?*

Senere lånte Midtpunktet i en periode to mandlige medarbejdere fra andre plejeafdelinger og trænede dem op til at skabe aktiviteter for herrerne i huset. Udfordringen for de to unge medarbejdere gik ikke kun ud på at skabe indhold, men også at skabe en opbygning af aktiviteten, som gjorde at mændene blev tilpas stimulerede og individuelt kunne byde ind med dét, som den enkelte havde på hjerte og ressourcer til.

Gang i kødgryderne

Gruppen foregik kl.10 -13 hver onsdag og rummede en blandet skare, fra mænd med forskellige former for demensdiagnoser til kognitivt fungerende, men med fysiske handicaps – eller begge dele. I alt deltog otte til ti mænd i gruppen. Det krævede derfor også en lynoplæring ift., hvordan man skaber en aktivitet, som kan rumme alle – og hvordan man kan arbejde med gruppedynamik, samtaleteknik mv. Udgangspunktet var et fælles tredje, som i første omgang blev madlavning. Det var nok den del, der udfordrede de unge medarbejdere mest - for én ting er selv at stå derhjemme bag kødgryderne, en helt anden er at skabe inddragelse og medbestemmelse i en spiseklub for mænd ved at guide dem igennem processerne.

Medarbejderne klarede dog opgaven i stiv arm og hver onsdag duftede der lifligt i aktivitetsafdelingen af bøffer, pizza eller lignende. De var også på bustur til flyvergrillen ved Kastrup Lufthavn og grillede hotdogs i haven. Beboerne hyggede sig, fik skabt venskaber på tværs, og i en periode gik alt virkelig op i en højere enhed. Og det virkede også til, at vi var godt på vej i forhold til at knække koden om at skabe mandehørm.

Mindre behov for fysisk aktivitet og snak

Men som det ofte sker inden for vores fag kunne organiseringen ikke holde, og de mandlige medarbejdere måtte tilbage til deres plejeafdelinger for at hjælpe til pga. sygdom. Derfor overtog de to kvindelige og meget erfarne medarbejdere fra Midtpunktet gruppen. De samme medarbejdere, som havde oplært de mandlige medarbejdere. De forsøgte også med madlavning, men det viste sig, at mænd ikke altid har så stort behov for at være fysisk aktivt deltagende - som vi så det i vores spiseklubber, med primært kvinder. De kunne godt lide at sidde – og bare sidde.

Aktivitetsmedarbejderne var uddannede til at skabe samtale og social interaktion, men det var ikke altid beboerne havde behov for at snakke. Det var nogle gange egentlig ok bare at være sammen, dele en øl uden at sige så meget. Når samtalen gik, var det ofte emner som fagforeninger, håndværk, kendte arbejdssteder som B & W og lignende, som var emner.

Derudover opdagede medarbejderne, at herrerne faktisk var rigtig glade for at spille spil. Konkurrenceelementet sidder åbenbart meget dybt - også i en sen alder - og særligt spil som bowling eller brætspil, som kunne skabe kampånd og sammenhold, havde god effekt.

Konkurrenceelement som det fælles tredje

Og sådan ser Sølund's Herreklub derfor ud nu. På trods af, at den bliver kørt af to kvindelige medarbejdere, er det altså lykkedes at skabe en

herreklub, hvor dynamikken og de sociale relationer mellem beboerne er i centrum og hvor konkurrenceelementet er en central ingrediens som et fælles tredje. Formiddagens spil afsluttes med frokost, hvor herrerne som regel får sild med det hele, en enkelt snaps og hjemmelavet smørrebrød.

Vi håber denne beskrivelse kan inspirere andre til lignende aktiviteter.